

POSTAVENÍ OBCE PŘI ZAJIŠŤOVÁNÍ VEŘEJNÝCH STATKŮ

IVANA PAŘÍZKOVÁ

Nejprve bude důležité vysvětlit si pojem veřejné statky. Jsou to takové statky, resp. zboží či služby, které různou měrou poskytuje veřejný sektor, jsou tedy zajišťovány státem a obcemi a financovány zcela nebo zčásti z finančních prostředků soustředěných v soustavě veřejných rozpočtů. K veřejným statkům patří např. zdravotnictví, školství, energetika, policie, spoje, doprava, národní obrana, apod.¹

Chápeme-li tyto statky jako zboží či služby, tak pro určení, jestli se jedná o statky veřejné nebo soukromé není příliš důležité, kdo je jejich producentem a spotřebitelem, ale v jakém zájmu jsou vytvářeny a spotřebovávány. Je zřejmé, že producentem zboží a služeb ve veřejném zájmu budou především subjekty tvořící veřejný sektor, avšak jejich tvorba může být z různých důvodů a různými způsoby delegována i na subjekty tzv. soukromého sektoru, soukromoprávní osoby. Ale ne každý statek, který je vytvářen k uspokojování celospolečenských zájmů musí být veřejným statkem. Produkce veřejných statků na rozdíl od soukromých statků má zvláštní ochranu, a to především z hlediska negativních dopadů trhu, nebo vůbec je jejich tvorba a spotřeba vyloučena z tržního prostředí. Můžeme říct, že v převážné míře zajištění veřejných statků nespolehá a nemůže spoléhat na přímé financování ze soukromého sektoru, ale z velké části půjde o financování z veřejných rozpočtů.

Zajišťování veřejných statků územní samosprávou souvisí s využitím alokační funkce veřejných financí, která je zpravidla decentralizována. Nejdůležitější otázkou při využití alokační funkce na různých vládních úrovních je rozhodnutí, zda veřejné statky mají být zabezpečovány centralizovaně tzn. ze státního rozpočtu, anebo decentralizovaně z rozpočtů jednotlivých stupňů územní samosprávy. Tato otázka úzce souvisí s tím, kdo má prospěch z veřejného zabezpečování a financování veřejných statků, zda obyvatelstvo celého státu, nebo obyvatelstvo daného

¹ Vybihal V.: Veřejné finance, Ekonomická a informační agentura, Hradec Králové, 1995, str. 31

regionu, nebo obce, protože de facto tyto veřejné statky by měly být zajišťovány i v souladu s preferencemi obyvatel, kteří hradí náklady na tyto statky formou placených daní a poplatků, které zaplatí za spotřebu veřejného statku, je-li měřitelná.² Přestože veřejné statky jsou dostupné všem bez rozdílu, charakter užitku je však prostorově omezen.

Decentralizace zabezpečování některých druhů veřejných statků mezi více vládních úrovní umožňuje vyšší úroveň veřejné kontroly ze strany nejen uživatelů veřejných statků, ale současně i poplatníků daní a poplatků. Abychom mohli hospodárně využít prostředky veřejných rozpočtů na zajišťování veřejných statků musíme stanovit následující kritéria:

- optimální velikost fiskálního společenství tzn. stanovit pro jak velké množství obyvatel zabezpečovat jednotlivé druhy veřejných statků,
- optimální strukturu,
- optimální úroveň veřejných statků,
- minimální daňové zatížení ve vztahu k danému objemu a kvalitě veřejných statků.³

Z uvedeného vyplývá, že každý konkrétní veřejný statek by měla zabezpečovat ta vládní úroveň, která ho zajistí co nejhospodárněji a nejefektivněji při vynaložení finančních prostředků z veřejných rozpočtů a aby občan z něj měl maximální užitek.

Při zabezpečování veřejných statků se musí rozhodnout, jakým způsobem a z jakých finančních prostředků budou jednotlivé stupně územní samosprávy financovat ty veřejné statky, za jejichž zabezpečení jsou odpovědné. Toto zajištění je hlavním úkolem obcí, coby základních článků územní samosprávy.

Obce zabezpečují:

- národní veřejné statky
- upřednostněné statky
- místní veřejné statky⁴

Národní veřejné statky jsou svojí povahou čisté veřejné statky, které jsou

² Peková J.: Hospodaření obcí a rozpočet, Codex Bohemia, 1997, str. 82

³ Podrobněji Musgrave R.A. a Musgrave P.R.: Veřejné finance v teorii a praxi, Management Press, Praha, 1994, kap.27

⁴ Peková J.: Finance územní samosprávy – územní aspekty veřejných financí, Victoria Publishing, Praha, 1995, str. 43

charakteristické tím, že jednotlivci nelze zabránit spotřebu takových statků. Spotřeba jedním uživatelem tak neubírá možnost spotřebovat tento statek jiným uživatelem. V tomto případě ani nelze kvantifikovat podíl jednotlivce na spotřebě. Může jít například o zabezpečení výstavby a údržby silnic, o regulaci vodních toků, apod., jedná se tedy o veřejné statky, které se dotýkají nejen obyvatel dané obce, ale prospěch z nich mají často i obyvatelé ostatních obcí. Z toho důvodu se na zabezpečování těchto veřejných statků musí podílet i jiné finanční zdroje než vlastní obecní příjmy, například dotace ze státního rozpočtu.⁵

Upřednostněné statky jsou takové, jejichž spotřebu nenechává stát na libovůli obyvatel, ale vystupuje zde jako poručník a možno říct příkazovým způsobem zajistí, aby obyvatelé dané veřejné statky užívali, spotřebovali. Stát v některých případech přenáší odpovědnost za zabezpečení těchto veřejných statků na obce, případně vyšší stupně územní samosprávy, může-li je územní samospráva zabezpečit hospodárněji. V těchto případech je zpravidla stanoven celostátně platný standard statku, jako příklad můžeme uvést základní vzdělání. A současně je zde i možnost lepší kontroly spotřeby těchto statků ze strany obyvatel. V této souvislosti se často hovoří o redistribučních službách, protože se financují z daňového výnosu při využití redistribučních vztahů. Vláda si pak ponechává možnost kontroly nad rozsahem a kvalitou veřejných statků tak, aby nedocházelo k neodůvodněně vysokým rozdílům mezi regiony. Tyto služby jsou totiž k dispozici všemu obyvatelstvu bez ohledu na jejich finanční situaci.⁶

Místní veřejné statky někdy v literatuře též uváděny jako lokální veřejné statky patří mezi tu kategorii statků, které jsou místně ohraničeny. Slouží především místnímu obyvatelstvu podle jejich zájmů a preferencí. Některé z nich mají povahu čistě veřejných statků například místní policie, veřejné sady nebo místní komunikace a naopak jiné mají povahu smíšených kolektivních statků, kdy už můžeme kvantifikovat podíl jednotlivce na spotřebě, ale nesmíme dělit kvalitu služby. Tuto kategorii statků tvoří například zásobování vodou, odvoz odpadu a jiné, z nichž některé už mají charakter poplatkových služeb, ale z nejrůznějších důvodů na jejich financování přispívá obec ze svého rozpočtu to znamená, že i z daňového výnosu.⁷

V případě lokálních veřejných statků je možnost vzniku přetížení nebo návalu, což znamená jev, kdy při překročení určitého rozsahu poskytování smíšeného

⁵ Vybíhal V.: Veřejné finance, Ekonomická a informační agentura, Hradec Králové, 1995, str. 119

⁶ Peková J.: Finance územní samosprávy – územní aspekty veřejných financí, Victoria Publishing, Praha, 1995, str. 43

⁷ Srovnaj Kosikowski C. a Ruskowski E.: Finance i prawo finansowe tom II, Białystok, 1993, str. 43 a násl.

veřejného statku dochází k poklesu kvality tohoto smíšeného veřejného statku, například v důsledku nedostatečné kapacity vodovodu, která neodpovídá počtu spotřebitelů vody, může dojít v době odběrní špičky dlouhodobě k nedostatku vody v některých částech obce.

V případě zajišťování lokálních veřejných statků může být efektivní, jsou-li zabezpečovány pro větší počet uživatelů, tj. v rámci většího fiskálního společenství – několika obcí. Finanční prostředky se tak mnohem lépe využijí než při odděleném zajišťování a financování lokálních veřejných statků jednotlivými obcemi. Vyšší hospodárnosti a efektivnosti můžeme dosáhnout společným zajišťováním lokálních veřejných statků několika sousedními obcemi, společným financováním s využitím toho, že se sdruží finanční prostředky, popřípadě hmotný a nehmotný majetek a společně se tyto veřejné statky využívají a to vše na smluvním základě. Využití tohoto způsobu zajišťování některých lokálních veřejných statků závisí na demografických, urbanistických a dalších faktorech, v prvé řadě na hustotě osídlení. Využije se tak efekt úspor z většího rozsahu veřejných statků, aniž by tímto větším fiskálním společenstvím musel být vždy kraj, či jiný vyšší územně správní celek.⁸ Toto sdružování prostředků má také význam ten, že umožňuje do určité míry překonávat problémy plynoucí z rozdrobenosti obcí, zejména po rozdělení tzv. střediskových obcí. Při společném zabezpečování veřejných statků několika obcemi najednou pro větší okruh obyvatel – uživatelů s využitím metody sdružování finančních prostředků obcí se rozloží náklady a současně jsou potřebná zařízení využita lépe. Účelem sdružování hmotných a finančních prostředků je tedy možné dosáhnout nejen hospodárnějšího využití hmotných a finančních prostředků a to v porovnání s možnostmi, které má jednotlivá obec, ale je možné dosáhnout i vyššího využití zařízení poskytující veřejné statky pro větší okruh uživatelů. Aby bylo dosaženo patřičného cíle, je nutné, aby tímto způsobem byly zajišťovány veřejné statky preferované občany ve všech zúčastněných obcích.

Obce vzhledem k tomu, že vlastní majetek a finanční prostředky mohou s tímto dobrovolně, na smluvním základě, nakládat. Mohou sdružovat hmotné prostředky, nemovitosti i finanční prostředky za účelem společného zajišťování veřejných statků, a to jak ve fázi investiční, tak ve fázi budoucího provozu společně vybudovaných zařízení zajišťujících, opět na smluvním základě, pro obyvatele zúčastněných obcí veřejné statky. Současně obce mohou zakládat i společnosti podle obchodního zákoníku, k zajišťování veřejných statků zejména neziskové organizace a to rozpočtové a příspěvkové, veřejně prospěšné společnosti, ale současně mohou zakládat i dobrovolné svazky obcí a zájmová sdružení právnických osob pro zabezpečení jejich povinností, které vyplývají z jejich samostatné působnos-

⁸ Peková J.: Hospodaření obcí a rozpočet, Codex Bohemia, 1997,

ti, v literatuře uváděné jako samospráva.⁹ Obce mohou na tento svazek převést svůj hmotný a finanční majetek pro účely zabezpečení vymezených veřejných statků. Dobrovolný svazek obcí sestavuje svůj vlastní rozpočet a zároveň podle něj hospodaří. Finančními vztahy je napojen na rozpočty obcí, které svazek založily. Rozpočet svazku obcí se plně řídí rozpočtovými pravidly a to ve všech fázích rozpočtového procesu.

Jak již bylo výše zmíněno veřejné statky obec zajišťuje sama prostřednictvím svých municipiálních podniků, nebo prostřednictvím zakázky u soukromého sektoru, a to především v případě smíšených veřejných statků. Při zabezpečování veřejných statků se může spojit se soukromým sektorem a založit také společný podnik, jestliže to bude pro obec hospodárnější. Volba mezi těmito způsoby zajišťování smíšených veřejných statků závisí na charakteru trhu. Konkurenční prostředí zpravidla pozitivně ovlivňuje efektivní a hospodárné využívání finančních zdrojů, snižováním nákladů, což není zanedbatelné ani v případě veřejných prostředků.

Prostřednictvím municipiálních podniků a neziskových organizací je vhodné zabezpečovat veřejné statky pro občany tehdy, není-li konkurenční prostředí, ve kterém by obec mohla vybírat provozovatele a je-li monopol soukromé firmy nežádoucí, protože by vedl k vysoké ceně, kterou by musela obec zaplatit za veřejné statky, nebo vysoké ceně uživatelského poplatku, který by musel zaplatit občan. Toto vše by mohlo způsobit nedostupnost spotřeby veřejných statků pro některé nízké příjmové skupiny obyvatel.

Avšak na druhé straně vliv konkurenčního trhu se pozitivně projeví v efektivním a hospodárném využívání všech finančních prostředků, ve snižování nákladů atd. Pokud bude fungovat dokonalý konkurenční trh bude proto výhodnější některé statky zajišťovat prostřednictvím soukromých firem. Jestliže si obec může vybrat z několika soukromých firem provozovatele, pak vybere tu firmu, která zabezpečí veřejné statky s maximální hospodárností, a přitom bude respektovat požadavky obce na kvalitu a kvantitu veřejných statků. Konkurenční prostředí také vede k vyšší hospodárnosti ve výdajích, přičemž zůstane zechována požadovaná kvalita veřejného statku, nebo může i vést k vyšší kvalitě poskytovaných služeb. Zabezpečení veřejných statků soukromými firmami s využitím výběrového řízení se pozitivně promítne především do snahy minimalizovat náklady a riziko ztrátovosti, což se promítne i do výše výdajů rozpočtu obce.

V případě smíšených veřejných statků, kde se na financování podílí občan-uživatel uživatelským poplatkem, je nutné rozhodnout, komu tento uživatelský

⁹ Srovnej Melion M.: Hospodaření a podnikání obcí, Ekonomická a informační agentura Hradec Králové, 1997, str. 27

poplatek bude občan platit, zda obci, v tom¹⁰ případě tato platba plyne do rozpočtu obce a obec bude tyto statky odkupovat, anebo občan uživatelský poplatek zaplatí přímo provozovateli-firmě, která smíšený veřejný statek zabezpečuje, ať již půjde o municipiální podnik, nebo soukromou firmu, v závislosti na způsobu zabezpečování veřejného statku.¹¹ Obec v tomto případě poskytuje provozovateli dotace a to má posléze dopad na objem a strukturu rozpočtu. Vztah mezi obcí a provozovatelem, ať již půjde o právnickou osobu, případně omezeně o fyzickou osobu, musí být vždy podložen písemnou smlouvou, která vždy musí upravit, zda obec bude provozovateli hradit z výdajové stránky svého rozpočtu skutečné celkové náklady, nebo pevně stanovenou výši nákladů. V případě překročení těchto nákladů, musí být ve smlouvě stanoven způsob úhrady. Z hlediska inflačního může nastat situace, kdy provozovateli vzrostou náklady na zabezpečení veřejných statků, zpravidla ke stanovení konkrétní výše této fixní ceny dochází na základě dohody v kratších časových intervalech, zpravidla na každý rok. Jestliže je stanovena fixní cena, tak to nutí provozovatele k maximální hospodárnosti, aby se mu nesnižovala zisková složka v dohodnuté fixní ceně. A naopak, když provozovatel ušetří na nákladech, uspořené finanční prostředky mu zůstanou. Anebo ještě může nastat situace, kdy se obec s provozovatelem dohodne na sdílených nákladech i na případných úsporách, což znamená v případě překročení nákladů ze strany provozovatele, že se obec a provozovatel podle předem dohodnutého způsobu rozdělí o financování tohoto schodku. Jestliže ale naopak provozovatel ušetří na nákladech, o úsporu se taktéž podle předem dohodnutého klíče rozdělí provozovatel s obcí. Tyto uvedené způsoby financování mají rozdílný dopad na obecní rozpočet.

Obce ve vyspělých zemích v posledních letech stále častěji zabezpečují veřejné statky, zvláště pak smíšené veřejné statky, v co nejužší spolupráci se soukromým sektorem na principu tzv. partnerství a to na precizním smluvním partnerství. Tyto partnerské vztahy mohou mít různou podobu, ale vždy na základě písemně formulované smlouvy. Smlouva vždy obsahuje objem a kvalitu zabezpečovaných statků. I v těchto případech obec odkupuje veřejné statky pro občany, nebo dotuje provozovateli provozní náklady v závislosti na tom, komu občan platí uživatelský poplatek. Právo rozhodovat o struktuře, kvalitě a kvantitě zajišťovaných veřejných statků si vždy ponechává obec a současně i právo kontroly nad smluvními požadavky a současně i možnost sankcionovat provozovatele-firmu za nedodržení dohodnutých smluvních požadavků, ať již půjde o pokuty nebo o odstoupení od smlouvy.

¹⁰ Srovnej Mrkvýka P.: Finanční správa, Masarykova univerzita, Brno, 1997, str. 49 a 50

¹¹ Peková J.: Hospodaření obcí a rozpočet, Codex Bohemia, 1997, str. 89

Jako příklad můžeme uvést situaci, kdy obec zbuduje podnik pro zabezpečení daného veřejného statku a na základě písemné smlouvy pronajme podnik soukromé firmě a přitom movitý a nemovitý majetek zůstává ve vlastnictví obce. Písemná smlouva musí obsahovat ujednání o tom, kdo zodpovídá za opravy a údržbu majetku, což se promítne do financování. Obec tak odkupuje veřejné statky pro občany a současně i rozhoduje o množství poskytovaných veřejných statků a o jejich kvalitě. Smlouva může také stanovit i podmínky budoucího odprodeje pronajatého municipiálního podniku soukromé firmě.

Jinou formou partnerského vztahu může být stavba podniku tzv. na klíč, kdy po dokončení stavby získává obec podnik do svého vlastnictví, ale de facto ho pronajme soukromé firmě, která jej postavila, tzn. že podnik je provozován soukromým subjektem na smluvním základě a zajišťuje tak veřejné statky pro obec. Soukromá firma přijímá povinnosti zabezpečovat veřejné statky, ale nejen to, bere na sebe i rizika, která souvisejí s budoucím dodržováním projektovaných parametrů stavby, včetně technologií a která samozřejmě ovlivní budoucí provozní náklady. Smlouva bývá zpravidla uzavřena na dobu určitou a ve smluvních ujednáních být zakotveny i podmínky případného budoucího odprodeje pronajatého podniku provozovateli. Nastane-li takový případ obec ztrácí vlastnické právo k majetku.¹²

Dalším případem, který může nastat v rámci partnerských vztahů při zajišťování veřejných statků je možnost založení společného podniku, do kterého vloží majetek obec i soukromá firma, takže oba smluvní partneři se podílí na kmenovém jmění. Toto partnerství s sebou přináší jisté výhody, které můžeme spatřovat

- ve vyšší ekonomické, organizační účinnosti a vyšší hospodárnosti při zabezpečování a financování veřejných statků,
- obec má umožněn přístup k dalším finančním prostředkům, zvláště pak k finančním prostředkům soukromého sektoru. Z toho po té vyplývá, že se může podstatně snižovat tlak na potřebu finančních prostředků v rozpočtu obce, snižovat tlak na růst výdajů, někdy i na potřebu úvěrových zdrojů, s nimiž je posléze spojeno úrokové zatížení,
- další výhodou je i možnost přenesení rizik souvisejících se zabezpečováním veřejných statků na soukromý sektor, případně alespoň zčásti. Jedná se především o oblast pevných plateb za výkon, přispívá tento systém k tomu, že provozovatel se snaží dosáhnout úspory a zabránit vzniku ztráty. Aby nedocházelo ke snížení kvality veřejného statku je nutné vše specifikovat ve smlouvě,

¹² Srovnej Melion M.: Hospodaření a podnikání obcí, Ekonomická a informační agentura Hradec Králové, 1997, str. 41

- konečně zanedbatelný není ani lepší přístup k občanům–uživatelům při respektování jeho potřeb, zejména v případě veřejných statků s fakultativní povahou.

U smíšených veřejných statků a zvláště pak u poplatkových služeb můžeme lépe využít i ocenění respektující zčásti tržní principy, byť v některých konkrétních případech do určité míry korigované při stanovení konkrétní výše uživatelského poplatku tak, aby smíšený veřejný statek byl dostupný i sociálně slabším vrstvám obyvatelstva. Při zabezpečování veřejných statků zpravidla dochází k takovým investicím, které jsou finančně nákladné a u nichž je návratnost zpravidla nepřímá, nebo velmi dlouhodobá, a z toho důvodu je nutné zvažovat, pro které investiční projekty se obec rozhodne a které bude realizovat.

Vzhledem k tomu, že obce neustále pociťují nedostatek potřebných finančních prostředků, je povinna vypracovat dlouhodobou strategii zabezpečení veřejných služeb na základě dlouhodobé prognózy finančního hospodaření, dlouhodobé prognózy vývoje jednotlivých druhů příjmů i jednotlivých druhů výdajů a rozboru priorit občanů. Projekty na zabezpečování veřejných statků, zejména lokálních veřejných statků, musí zvážit zodpovědný orgán obce a současně jsou oprávněni stanovit pořadí jejich postupné realizace, protože více projektů zrealizovaných v jednom roce s sebou přináší velké finanční zatížení a lze říci že zpravidla přesahuje finanční možnosti obce.

Investiční proces zahrnuje tyto následující fáze:

- příprava investice,
- realizace,
- uvedení investice do provozu.

První fáze příprava investice je velmi důležitá a to především z toho důvodu, že zde dochází k porovnávání více variant s ohledem na investiční náklady, budoucí neinvestiční náklady, na vhodnost budované kapacity a to s ohledem na současné a i budoucí potřeby, na možnost postupného zvyšování kapacity apod. Cílem posouzení jednotlivých variant je nalezení optimálního řešení, to znamená minimalizovat náklady při dosažení požadovaného užítku. A právě na základě těchto požadavků bude nutné provést důkladnou analýzu a to jednak – analýzu potřeb, to znamená že se v této etapě zaměříme na analýzu poptávky, tj. priorit občanů, analýzu struktury obyvatel, která ovlivní budoucí poptávku a budoucí požadovanou kapacitu zařízení. Současně se analyzuje i nabídka, tzn. zda současná kapacita vyhovuje, nebo zda je nutná investice, možnosti náhradního řešení;

- technická analýza se zaměřuje na analýzu proveditelnosti investice, analýzu alternativních řešení a výběr optimální varianty, a to především s ohledem na stanovení počáteční kapacity a možného budoucího rozšiřování kapacity a na finanční dopady tohoto řešení;
- nákladová analýza porovnává náklady jednotlivých variant při zajištění srovnatelnosti v čase;
- analýza ekonomického, ekologického a sociálního dopadu. V tomto případě se jedná o rozbor vlivu investice na zaměstnanost, na atraktivnost obce a přilákání soukromého kapitálu. Touto analýzou se zkoumá především dopad na životní prostředí, soulad s ekologickými, technologickými normami, atd. A zároveň se vyhodnocuje, které sociální skupiny obyvatel budou mít z projektu prospěch;
- finanční analýza patří mezi nejdůležitější a nejnáročnější, vzhledem k tomu, že soustřeďuje pozornost na analýzu současných a budoucích příjmů, a to jak vlastních tak i dotací a jejich rozložení v čase. Můžeme říct že se jedná o vývoj výdajů a rezerv a současně se ještě analyzuje možnost využít úvěru a schopnost jeho splácení, včetně úroků, možnosti ručení a povaha zástavy;
- institucionální analýza je etapou analýzy jejíž součástí je rozhodnutí o výběru projektanta, dodavatele, budoucího provozovatele, na základě veřejné soutěže, vypracování smluv, kde se přesně vymezí smluvní vztaha mezi jednotlivými subjekty.¹³

Další možnou variantou financování investičních potřeb obcí vyplývajících ze zabezpečování veřejných statků je tzv. **komunální leasing**. Jedná se o finanční nebo operativní leasing umožňující pořídit potřebnou investici plně nebo zčásti z cizích zdrojů. Tato forma leasingu spočívá v tom, že leasingová společnost zakoupí a získá do vlastnictví hmotný majetek, jež požaduje obec coby leasingový nájemce a tím obec tento hmotný majetek získá do dlouhodobého užívání za smluvně dohodnutou cenu. Obec jako leasingový nájemce musí zabezpečit údržbu, opravy a je zodpovědný za poškození či zničení majetku. Po uplynutí doby finančního leasingu, která je zpravidla totožná době životnosti hmotného majetku, zpravidla přechází vlastnictví majetku na obec.

Naopak druhá forma leasingu—operativní má v sobě rizika, která jsou spojená se škodami za než nese zodpovědnost leasingová společnost a současně zodpovídá za provozuschopnost pronajímaného majetku, za jeho případné opravy a údržbu. Smluvní doba pronájmu je u operativního leasingu zpravidla kratší a po té co tato

doba uplyne je majetek vrácen zpět leasingové společnosti. Tato forma leasingu je méně výhodná, protože obec musí zaplatit vyšší leasingové nájemné než u finančního leasingu, ale naopak výhodou je ta skutečnost, že se obec nemusí starat o opravy či údržbu pronajímaného majetku. Nevýhodou tohoto způsobu financování komunálních investic je ten fakt, že ve srovnání s jinými způsoby financování je pořízení investic leasingem poměrně finančně náročné, avšak je uznatelným výdajem rozpočtu obce z hlediska daňového. Veškeré leasingové operace jsou zpravidla zajištěny budoucími příjmy rozpočtu obce:

Jaké výhody pro obec přináší tento způsob financování?

- rychlost pořízení investic;
- pružnost splátkového kalendáře, který může být přizpůsoben finančním možnostem obce;
- obec může pořídit investici i v případě, že nemůže využít úvěr či emise komunálních obligací, ani nemůže získat potřebné finanční prostředky prodejem majetku apod.

V České republice se tato forma financování investičních záměrů začíná uplatňovat až v posledních několika letech, a to prostřednictvím leasingových společností, které obcím na základě smlouvy pronajímají movitý i nemovitý majetek k zabezpečování veřejných statků.

Obec by měla v každém případě analyzovat různé způsoby financování na potřebné investice. Nemá-li obec potřebné finanční prostředky, měla by využít možnosti dotací, nebo využít úvěru či emise komunálních obligací a s tím spojené úrokové zatížení, anebo využít možnosti získat potřebné finanční prostředky prodejem majetku. Na základě důkladné analýzy by měla obec zvolit neoptimálnější variantu financování investic, aby co možná nejehospodárněji vydávala finanční prostředky ze svého rozpočtu a to nejen v průběhu realizace, ale i do budoucna po té co bude investice uvedena do provozu:

¹³ Peková J.: Hospodaření obcí a rozpočet, Codex Bohemia, 1997, str. 93